

5. Dle článku 6 odst. 1 písm. c) a e) GDPR zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje; e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.
6. Dle § 6 zákona č. 110/2019 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“) nestanoví-li jiný právní předpis jinak, správce není povinen při zajišťování chráněného zájmu posuzovat před zpracováním osobních údajů k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny, slučitelnost těchto účelů, je-li toto zpracování nezbytné a přiměřené pro splnění a) povinností, která je správci uložena, nebo b) úkolu ve veřejném zájmu stanoveného právním předpisem nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen. (2) Chráněným zájmem podle odstavce 1 se rozumí a) obranné nebo bezpečnostní zájmy České republiky, b) veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost, předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkon trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech, c) jiný důležitý cíl veřejného zájmu Evropské unie nebo členského státu Evropské unie, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Evropské unie nebo členského státu Evropské unie, včetně záležitostí měnových, peněžních, rozpočtových, daňových a finančního trhu, veřejného zdraví nebo sociálního zabezpečení, d) ochrana nezávislosti soudů a soudců, e) předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání, f) dohledové, kontrolní nebo regulační funkce spojené s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e), g) ochrana práv a svobod osob, nebo h) vymáhání soukromoprávních nároků.
7. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
8. Při vyřizování žádosti soud shledal, že žádosti nelze vyhovět, neboť by mohlo dojít, v případě poskytnutí informací, k neoprávněnému nakládání s osobními údaji XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „dotčená osoba“).
9. Soud v souladu s článkem 6 písm. c) a e) GDPR zpracovává osobní údaje účastníků řízení a jejich zástupců v souvislosti s probíhajícími řízeními, jichž je subjekt údajů účastníkem. Rozsah zpracování těchto osobních údajů je tak vymezen účelem, kterým je plnění úkolu prováděného soudem jako povinným subjektem ve veřejném zájmu. Poskytnutí osobních údajů subjektu údajů bez jejího souhlasu třetí osobě je možné pouze tehdy, jestliže je tato povinnost povinnému subjektu (jako správci osobních údajů) uložena anebo je to nezbytné a přiměřené pro splnění úkolu ve veřejném zájmu stanoveného právním předpisem nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen (viz ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů).
10. Z žádosti žadatelky vyplývá, že požaduje informace o účasti dotčené osoby v řízení vedených u Okresního soudu Praha-východ. Poskytnutí takových informací třetí osobě bez souhlasu dotčené osoby není povinností povinného subjektu a nelze ani dovodit, že by se jednalo o úkol povinného subjektu ve veřejném zájmu. Je nepochybné, že i taková informace je osobních údajem dotčené osoby ve smyslu ustanovení článku 4 GDPR, neboť jsou tím získávány informace o chování a jednání dotčené osoby v soukromém životě.
11. Protože poskytnutí těchto informací je v rozporu s ustanovením § 6 písm. c) a e) GDPR a

ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, požadované informace nelze poskytnout, neboť by to bylo v rozporu s ustanovením § 8a zákona č. 106/1999 Sb.

12. Vzhledem k tomu, že zákon omezuje shora uvedené právo žadatelky, povinný subjekt dále posuzoval, zda v tomto konkrétním případě není dána naléhavá společenská potřeba na omezení základního práva účastníků řízení na ochranu práv a svobod, a zkoumal splnění podmínky nezbytnosti omezení tohoto základního práva a svobody jednotlivce v demokratické společnosti.
13. Při řešení konfliktu mezi základními lidskými právy a svobodami je využíván tzv. test proporcionality, jehož výsledkem je závěr o nutnosti upřednostnit jedno z konkurujících si subjektivních práv při současném minimálním omezení práva druhého., skládající se ze tří kritérií, která byla definována v nálezů Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02: *„První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použít pouze nejšetrnějšího – ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám – z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitivu, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.“*
14. Žadatelka se domáhá poskytnutí osobních údajů dotčené osoby, a to poskytnutí údajů o účasti dotčené osoby v řízení vedených u Okresního soudu Praha-východ, případně alespoň poskytnutí informace, že dotčená osoba je účastníkem řízení vedeného u Okresního soudu Praha-východ. Tyto informace nebyly poskytnuty, neboť by se jednalo o neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 6 písm. c) a e) GDPR a ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, což zákon zakazuje (viz § 8a zákona č. 106/1999 Sb.). Zásah do práva na informace spočívající v odmítnutí žádosti je plně způsobilý dosáhnout sledovaného cíle, a to neposkytnutí informací, jejichž poskytnutí zákon vylučuje. Princip vhodnosti je tedy naplněn. Vzhledem k charakteru žádosti není možné použít šetrnějšího opatření než odmítnutí žádosti jako celku, neboť se žadatelka domáhá sdělení přehledu řízení, jichž je dotčená osoba účastníkem. Požadovanou informaci tak nelze poskytnout ani v omezeném rozsahu, neboť i potvrzení, že dotčená osoba byla účastníkem/zástupcem účastníka určitého řízení, je již nepřijatelným zásahem do jejích osobnostních práv a neoprávněným nakládáním s jejími osobními údaji. Princip potřebnosti je tedy rovněž naplněn. Pokud jde o třetí princip přiměřenosti, povinný subjekt se zabýval hodnocením, zda existuje nějaký veřejný zájem na poskytnutí žádané informace, neboť právo na informace je politickým právem, které slouží k realizaci svobody projevu. Žadatelka nesdělila důvod žádosti o poskytnutí takových informací. Vzhledem k tomu, že zákon mezi náležitosti žádosti nezahrnuje uvedení důvodu podání žádosti, soud nevyzýval žadatelku k jeho doplnění; při provádění testu proporcionality však k této skutečnosti přihlédl, když neshledal žádný veřejný zájem na poskytnutí této informace, který by vedl k upřednostnění práva na informace před právem na ochranu soukromí a osobnosti dotčené osoby.
15. Na základě shora uvedených skutečností povinný subjekt žádost odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona č. 106/1999 Sb. v plném rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení rozhodnutí, a to k Ministerstvu spravedlnosti České republiky prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

Praha 7. června 2022

Mgr. Jana Stejskalová v. r.
předsedkyně Okresního soudu Praha-východ